

[Undervisningsministeren.]

dersøgelser lokalt rundt omkring, bl. a. den undersøgelse, som overlæge Lebel, skoleoverlægen i Århus, har foretaget. Den har jo været meget omtalt, og jeg vil gerne benytte lejligheden til her, som jeg gjorde det allerede i foråret, da vi drøftede disse spørgsmål, at sige, at også jeg synes, den peger på en række ting, som helt nødvendigt må gå med ind i den diskussion, der nu løber om udvidelse af undervisningspligten. Jeg kan også sige, at jeg i foråret, da vi drøftede disse ting, gav udtryk for, at overlæge Lebel ikke bare sagde, at selv om der var problemer, så skulle vi ikke gøre noget ved dem. Jeg fik, nogle dage efter at vi havde haft diskussionen i foråret, et brev, som jeg, da nu Lebels navn er nævnt her, gerne vil benytte lejligheden til at citere. Overlæge Lebel siger tak for den omtale, jeg har givet hans undersøgelse, og fortsætter — jeg citerer —:

„Der er talt så meget om den konklusion, jeg har draget af undersøgelsen, og at jeg mente, at de 10 pct. af eleverne, der er tale om, burde udskrives af skolen. Men sådan en konklusion har jeg ikke draget.“

Det synes jeg også har en vis interesse, når vi drøfter netop den undersøgelse, som Lebel har foretaget. Men som sagt, den undersøgelse, hr. Bilgrav-Nielsen efterlyser, er i gang.

Bilgrav-Nielsen: Jeg takker for svaret. Jeg er klar over, at der også er problemer knyttet til de elever, der forlader skolen senere end efter det 7. skoleår. Når jeg har spurgt, som jeg har, er det, fordi jeg betragter de problemer, der knytter sig til disse elever fra 7. klasse, som størst.

Og så er jeg i øvrigt glad for oplysningen om, at man løbende vil holde undersøgelsen i gang på dette område. Men i anledning af undervisningsministerens citat af et brev, forstod jeg, fra overlæge Lebel, hvoraf det skulle fremgå, at han ikke havde anbefalet, at man ikke skulle udvide undervisningspligten, må jeg vist gøre opmærksom på, at overlæge Lebels konklusion er den, at over for de problemer, som han peger på, hjælper en udvidelse af undervisningspligten ikke; og det, jeg efterlyser, er altså initiativer til at hjælpe disse elever, som overlæge Lebel

altså heller ikke mener hjælpes ved, at man udvider undervisningspligten. Og dér er jeg jo enig med Lebel — det ved undervisningsministeren vist godt — men det vil glæde mig, hvis man i hvert fald ville forsøge at klarlægge nogle af de problemer. Jeg forstår jo, at vi skal helt frem til 1975, før der er nogen endelig konklusion på de undersøgelser, der er i gang, og det vil jo altså sige, at før 1975 har vi ikke nogen klaring af, hvad der skal gøres over for disse elever. Så ville jeg egentlig gerne have lov til at spørge, om undervisningsministeren vil overveje andre skridt i retning af at udvide undervisningen for disse elever, indtil vi har de oplysninger.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Tiden tillader jo ikke at tage den store principdebat om dette spørgsmål; den skal vi jo også have inden så forfærdelig længe, når betænkningen, der vil være det rigtige grundlag for debatten, foreligger.

Vedrørende overlæge Lebel skal jeg kun sige, at jeg håber ikke hr. Bilgrav-Nielsen vil tage mig ilde op, at jeg egentlig hellere vil have dr. Lebels konklusion i den udgave, han har givet mig, end i den udgave, hr. Bilgrav-Nielsen giver; det mener jeg er almindelig normal skik. Og det var den, jeg citerede før, så det synes jeg vi skal lade blive dér.

Det er jo uden videre klart, at resultaterne af en forløbsundersøgelse, der skal vise, hvordan det går dem, der nu forlader 7. klasse og ikke får undervisning siden, ikke kan foreligge, før vi har set „siden“ — om jeg må sige det sådan. Og egentlig kan de jo ikke engang foreligge i 1975, men dér kan man da se, hvordan det er gået, indtil de er blevet et par og tyve år, eller vi skulle vel egentlig lidt længere frem.

Så siger hr. Bilgrav-Nielsen, at der er jo andre problemer end blot problemet om forlængelse af undervisningspligten. Det er jeg helt enig i, og jeg har understreget ved enhver lejlighed, hvor jeg drøfter disse ting, at det ikke bare er gjort med det; der kræves, som jeg har sagt mange gange, indre reformer af skolen; der kræves uddannelses-tilbud ved siden af skolen, der kræves lokaler, og der kræves — som jeg også har sagt det mange gange — en vis overgangstid. Men som sagt, det er jo alle de problemer, vi skal drøfte i den principielle debat,